

Møte i skogen

19. november 1944

Det va en novembersøndag
mørk og gråkald og sur,
e møtte en kar borti skogen
da e gikk meg en tur.

Han va skjegget og lortet og fillet
og bar på en striesekk,
og da han først fikk sjå meg
han prøvde å stikke seg vekk.

Men stansa, førsiktig han smilte
da e sa «kamerat»,
han gapte og pekte på kjeften
og sa «brot», han ba om mat.

I ei berghøle innst inni Djupdal'n
fann vi et skjulested,
e sprang hem en tur og kom opp att
og brød og fisk tok e med.

Vi satt attmed bålet og prata
gebrokkent på fiendens språk,
og redd det va vi nok begge
vi visste det kunne bli bråk.

I en landsby i Ukraina
hadde han hadd sitt hem
og «eine skjöne medkjen,
svai kinder», Gud hjelpe dem.

I hass gråbrune auer
såg e ei sorg så stor,
all krigens vonde ulykke
og lidelse på vår jord.

Da vi skiltes den kvellen i skogen
han sa «Danke skjøn, tovaritsj»
slo korstegnet framfør seg
og kviskra «Jesos Krist».